

**Տ. Տ. ԳԵՎՈՐԳ Դ ՄԵԾԱԳՈՐԾ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ՄՐԲԱՏԱՌ ԿՈՆԴԱՎԿԸ ՍՈՒՐԲ ԷՇՄԻԱԾՆԻ ՀՈԳԵՎՈՐ
ՃԵՄԱՐԱՆԻ ՀԻՄՆԱԴՐՄԱՆ ՄԱՍԻՆ**

**ԳԵՎՈՐԳ ՇԱԽԱՅՅ ՔՐԻՍՏՈՏ ԵՒ ԱՆԱՍԱՆԵԼԻ ԿԱՄՈՔՆ
ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍՊԵՏ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ
ՀԱՅՈՑ**

**ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐք ՀԱՄԱՁԳԱԿԱՆ ՆԱԽԱՄԵԾԱՐ
ԱԹՈՈՒՅՅ ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ
ՄՐԲՈՅ ԿԱԹՈՂԻԿԵ ԷՇՄԻԱԾՆԻ**

***Զրիսպասական ողջունի և Նայրապետական օրինութեամբ ծանուցանեմք
Ասպուածակը և մեծահասակ սիրելեաց ամենից հարազակ որդոց Մայր
Աթոռոյն և Մեր՝ որոց ակնարկեն յայս կոնդակ և մատրեան:***

Երջանիկ էր Եկեղեցին Նայասրանեայց և ի պարծանս փառաց փայլէր մինչ առաջնորդին նմա անձնուուր բարեկիրթ և ուսեալ հովիր և կրօնագէտ վարդապետք, որք գեղապանոյն զարդարեալ զՆայասրան յամենայն գեղիս հասրագիլին զեկեղեցիս և զդպրանցու, յորս ասպուածպաշտութեան արփիական լոյս բոցաճաճանչ փայլէր և ծաւալէր ի սիրսու և ի միկու ամենից Նայազանց, Մայրենի լեզու մեր Ասպուածաշնորհ սրանչելի կափարելագործութեամբ հայկական արուրայիցն և գրականութեան Ազգիս ի ձեռն երանելի թարգմանչաց, օր քան օօր պերճացեալ բնդմնաւորէր յանդասրանս մնրաց Նայ մանկրույն զմբաւորական և զբարյական բոյս զիբութեանց և առաքինութեանց. բուռն ջանք ոխնիմ թշնամնաց Եկեղեցոյն և Ազգի և զանազան որոգայր լարեալը ի նոցունց ինքնին խորփակեալ փշուին առաջի նոցին առաքինութեանց, և Նաւն Ազգութեան մնրոյ առաթուր զիեռնակուգուակ ամենի այս կենցաղոյս արարեալ ընդ փրփրադէգ կոհակս յօգնախուսն արկածից և փորձանաց ապահով իմն ժամանէր ի դէմ եղեալն նպարակ ի Նաւահանգիստ փրկութեան, մանկունք նորոյս Միօնի պճնազարդեալ լուսով զիբութեան մակաղէին ի վայրի դալարուց երկնապազգամ Աւելարանական վարդապետութեանց և առ ջուրս հանգըստեան երջանկաւէդին խաղաղութեան:

Արդարեւ, եղեն դամնազին ժամանակը յորում հակառակորդը Եկեղեցոյ մնրոյ սպառնային քանդել, կործանել և զաւերակսն անգամ անհետ առնելով բառնալ զիշապակս Նայորերոյն յերկրէ, այլ սակայն բարեխնամ Աշն Անեղին պաշտպան կացեալ Առաքելական Եկեղեցոյ մնրոյ և Ազգի՝ հասնէր ի թիկունս ի ձեռն անձնուրաց Եկեղեցականաց, որք յամենայն դէպս պաշտպան հանդիսացեալ իրաւանց Եկեղեցոյ մնրոյ ընդ ջերմենանդ իշխանս ժողովրեան՝ արեամբ չափ շահապակեալ զմահ սիրէին առաւէ քան զկեանս, որով և յաջործալ իսկ պահպանել անարափ զկրօնս մեր և զսուրք Եկեղեցի և ազագել զԱզգն ի

կորսարական խորհուրարից և ահա յաջորդաբար բերեալ յանձնեցին մեզ ներկայիցս ուսուցանելով օրինակա իրենաց յանձն առնու և կարարել զպարփիս պաշտաման անթերի և յանձնել հաւաքարմութեամբ մերոց յաջորդաց յապագայ սերունդ:

Այլ արդ՝ աւաղ, քանի՛ անհամեմափ դարբերութիւն անցելոյն ընդ ներկայիս, զի թշուառ որդիք Հայկայ ի զանազան կողմանս աշխարի յանհնարինս դագնապեալ ի խոր խաւարի դգիրութեան ակնապիշ և անհամբեր հայցն օգնութիւն, աղաղակեն առ համազգայինս հասանել ի թիկունս, և սակաւ են որ լսեն, մի՞թ արժան իցէ անփարբեր հանդիսադրեն լինել աղիողորմ հեծենանաց և սրբածմիկ դարապանաց համարին եղբարց, զի եթէ ըստ բերման հանգամանաց ժամանակիս այլ և մնացեն որդիք Հայկայ ի խաւարի դգիրութեան, քողարկեալ վկանեցա և կորսարեան վերահաս ժամանումն ամխուսափելի է, քանզի Ազգայինք մեր ընդ ուրոքս դիեզերաց ցրուեալը, վկարանդիք և ըստ Փրկչական Բանի հունձք բազումք, այլ մշակըն սակաւ, որ մարդաբան օգնել Նորիս, նա՛ մանաւանդ մնձաւ մասամբ դրկարք և տգելոք, անհամածայնք բոլորովին ընթացից ներկայ ժամանակիս, յորոց յոյս փրկութեան Եկեղեցւոյ ակնկալեն յաւել դարակուսելի, և յապագայն Ազգութեան մերոյ նսեմ և կարի վկանգաւոր, եթէ ոչ գէթ այժմէն փութացուր զարժանն եղուալ: Եւ ո՞րպէս, ոչ այլովք իիք մարդ է հոգալ զյառաջադիմութենէ Ազգիս, եթէ ոչ պարուասրելով զարժանաւոր հովիս և հմուտ վարդապետս ի պաշտպանութիւն Եկեղեցւոյ մերում Սրբոյ:

Ապաքեն քաջ իսկ գիրացեալ մեր զայնոսիկ ըստ սեպուհ պարրուց պաշտաման մերոյ ահաւասիկ բազումք և դառն աշխարութեամբ պատրաստեալ զնեմարան ժառանգաւորաց ի Մայր Աթոռոյս ասք ի Սուրբ Էջմիածին, զոր յուսամք Տերամք ամենենիմք աւարտել զշինութիւնն և բանալ յառաջիկայ ամին: Այլ քանզի անձեռնիաս զրանիմք յարդեանց Աթոռոյս հոգալ զամենայն նիրական պէս Նորին և գիարկաւորեալ ծախս, վասն որոյ փութամք դիմել օգնութեան և ձեռնդրութեան սիրելի որդոց Մայր Աթոռոյս Հայաստանեայց և մեր, և խնդրել զի որք կարող իցեն ըստ իրաքանչիր բաղձանաց և ձեռնիասութեանց ընկալիցին զմէն մի կամ առաւել որդեզիր՝ հավուցանելով զրարեկան ծախս նոցա, որոց թիւ բոլորեցունց ունի լինել առ առաւելին ի վաթուն ժառանգաւորս ընդրեալս և ժողովեալս յամենայն կողմանց աշխարի, որ Հայք իցեն. և իրաքանչիրոցն ծախսք դարենկան սահմանեալ են երեք հարիւր բուրի, որպէս զի նուիրօք և նապարիք բարեապար Ազգայնց մերոց սապար մեծ զրեալ և զպակասորդն լրացնեալ այլովք եղանակօք հնար լիցի մեզ քանալ զնեմարան, որոյ բարոյական արդեամբ մարթացուր սրբել զարդուր աչաց որդոց Հայաստանեայց:

Ոչ աւելորդ համարիմք յիշել ասպանօր, զի որք միանուագ կամիցին նուիրել զգումար ինչ, որոյ փոկուսիքն բաւական իցէ վճարել զպարեկան ծախս միոյ որդեզիր, անուանք այն-պիսեաց արձանագրեսցին ի թիւ մշղնջենաւոր բարերարաց նեմարանիս, և յաւել հրադարակեսցին ի վերջ իրաքանչիր մափենից ի լոյս եկելոց ի վագարանէ Մայր Աթոռոյս սկսեալ յօրէ բացման նեմարանի:

Արդ՝ լիայոյս ակնկալութեամբ յանձն առնեմք զայս կոնդակ մեր և զմաքեան ի ձեռն պարոն Նիկողայոսի Տէր-Յուվելիեանց, որպէս զի եկեալ առ բարեապաշտութիւն Զեր խընդիւցէ օգնել բարենպարակ գործառնութեանց մերոց, և դուք Ազգասէր և ուսումնասէր որ-

դիբդ մեր սիրելիք, սիրով Ազգիս խոնարհեալ ի հրաւէր մեր սփորագրեսչիք սիրով ի նմին ըստ իրաքանչիր բաղձանաց և կարողութեանց Ձերոց, իսկ մեք ոչ յեփնեսցուք ի ժամանակին ուղղել յանուն իրաքանչիրոցդ զկոնդակս օրինութեան և գոհունակութեան:

Մաղթեմք ի Տեառնէ մերմէ և Փրկչէ Յիսուսէ Քրիստոսէ փոխարինել օժանդակողաց բարերարաց լրութեան Ազգիս յԵրկնից անսպառելի զանձոց իւրոց զիարիւրապափիկն և զիազարապափիկն ըստ չափու ջերմեռանդութեան Ձերում ասպ և ի հանդերձելումն, և զարդարեսցէ զՁեզ ամենայն բարեմասնութեամբ հոգույ և մարմնոյ շնորհենլով յաջողութիւն ամենայն զործառնութեանց Ձերոց:

Ո՞շ լերուք ի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս:

ԳԼՈՐԳ Դ. ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՎՅՈՒՄ ՀԱՅՈՑ

Ա. Էջմիածին
5 դեկտեմբերի 1872 թ.

Մատենադարան, Կաթ. դիվան, թղթ. 222, վակ. 44, թ. 1-2, ձևուագիր, բնագիր: